

श्री हिरातींचे दर.
शालील पच्यावर चौकशी
करावी.
व्यवस्थापक, अर्थ,
'दुर्गाचिवास', पुणे २.

अर्थ

वर्गणीचे दर.
वार्षिक वर्गणी
रु. ४.
(टपाल इंग्लिश माफ)
किरकोळ अंकास
एक आणा.

'अर्थ' एव प्रदानः' इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।

—कौटिलीय अर्थशास्त्र.

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे.

वर्ष ४

पुणे, बुधवार, तारीख ३० मार्च, १९३८

अंक १३

कराड अर्बन को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.,

[स्थापना : १९१७]

बँक गेली पांच वर्षे (अ) वर्गांत आहे.

चालू ठेवीवर द. द. शेंकडा दीड टक्का व्याज दिले जाते. सेविंगज ठेवीवर अडीच टक्के व्याज दिले जाते व चेकने पैसे काढता येतात. बँकेकडून मुदत ठेवीही खालील दराप्रमाणे स्वीकारण्यांत येतात.

१ वर्ष मॅबर ३.३% नॉन-मॅबर ३%
२ वर्ष मॅबर ४% नॉन-मॅबर ३.३%

विशेष माहिती पत्रद्वारे पुरविली जाईल.

कजें—फक्त सभासदांना जामिनकीवर, स्थावराच्या तारणावर, सोने अगर चांदी व जंगम मालाच्या तारणावर दिली जातात. चेक, हुंड्या, खरेदी, विक्री केली जाते. तसेच रेल्वे रिसीटची वसुली योग्य कमिशनवर केली जाते. उराविक विमा कंपन्यांचे हप्ते घेतले जातात. सर्व तऱ्हेचा बँकिंग व्यवहार केला जातो.

कराड. व्ही. पी. जोशी,
जि. सातारा. मॅनेजिंग डायरेक्टर.

औंध स्टेट सेंट्रल बँक लिमिटेड, औंध.

(स्थापना—८ आक्टोबर १९३२)

हेड ऑफिस—औंध (सातारा)

शाखा—आटपाडी, कुंडल, गुणदाळ, बिचूद स्टेशन व दिवंची. चालू ठेवीवर शेंकडा दीड टक्का व्याज दिले जाते. सेविंगज ठेवीवर चेक स्वीकारून शेंकडा अडीच टक्के व्याज दिले जाते. आम्ही मुदतीच्या ठेवीही स्वीकारतो. व्याजाचे दराबद्दल चौकशी करावी.

कजें—सोने, चांदी, माल, सरकारी कर्जरोखे वगैरेचे तारणावर कजें दिली जातात.

चेक, हुंड्या, ड्राफ्ट वगैरे वसूल करून दिले जातात.

शेअर खरेदीबद्दल व इतर माहितीबद्दल बँकेकडे चौकशी करावी.

B. R. Vartak
मॅनेजर.

—कार्यक्रम—

- (१) वर्षप्रतिपदेला (चैत्र शुद्ध १)
मशिनरीच्या उभारणीला प्रारंभ.
 - (२) १९३९ च्या जानेवारीत
साखर करण्यास प्रारंभ.
- दरवर्षी ५॥ टक्के व्याज

दोन वर्षांनी डिपॉझिटची रक्कम परत.
सविस्तर माहिती खालील पच्यावर मिळेल:—

दि बृहन्महाराष्ट्र शुगर
सिंडिकेट लिमिटेड.

२५७ बुधवार पेठ, बेलबागेसमोर,
भिडेवाडा, पुणे २.

न्यू इंडिया अशुअरन्स कं. लि. मुंबई

(सर्व तऱ्हेचे विमा काम करणारी हिंदुस्थानातील सर्वात मोठी कंपनी.)

आयुर्विमा उतरणारा मनुष्य मुख्यतः खालील तीन गोष्टींकडे लक्ष देतो:—

- (१) कंपनीचे स्थैर्य. (२) उत्तम व्यवस्था.
 - (३) पॉलिसीमधील अटी व बोनस वाटण्याची पात्रता.
- “न्यू इंडिया” ह्या तीनही बाबतीत पूर्ण समाधान देईल. प्रॉस्पेक्टस मागवा अगर समक्ष भेटा आणि सात्री करून घ्या.
- श्री. डी. के. जोगळेकर, बी. ए.,
ऑर्गनायझर ऑफ एजन्सीज,
टिळक रोड, पुणे (२)

विकीस तयार] विश्वराव [इसरी आवृत्ति

लेखक:—प्रो. वा. गो. काळे

एका काळी फार प्रसिद्धी पावलेले हे तीन अंकां प्रहसन परत लोकायहास्तव छापून प्रसिद्ध केले आहे. 'विश्वराव' प्रहसनाची ही दुसरी आवृत्ति अठ्ठावीस वर्षांनी प्रसिद्ध करण्याचा योग आला आहे हे प्रहसन स्वीकारविरहित असल्याने शाब्दामधून ते करण्यास फार उपयुक्त आहे. किंमत फक्त १० आणे.

विविध माहिती

हत्तींची हत्या

आफ्रिकेमध्यं दरसाल सुमारे ३६३ हजार हत्तींची हस्ति-दनाकरिता हत्या करण्यांत येते. नवीन जन्मणाऱ्या हत्तींची संख्या त्या मानाने अत्यल्प आहे.

व्यापारी करार करण्यापूर्वी कायदेमंडळाची संमती

हिंदुस्थान व इतर देश ह्यांमधील व्यापारी करारावर हिंदुस्थान सरकारतर्फे सही होण्यापूर्वी मध्यवर्ती कायदेमंडळाची मंजूरी लागत नाही, ती आवश्यक असावी अशी रूढि पाडण्यांत यावी, असे इंडियन मर्चंट्स चेंबरने सरकारास सुचविले आहे.

हरिपुरा येथील रस्त्यांप्रीत्यर्थ पाउण लक्ष रु. खर्च

हरिपुरा येथील काँग्रेसच्या अधिवेशनाचे वेळी, तेथे जाणाऱ्या लोकांच्या सोईसाठी मुंबई सरकारने रस्ते सुधारले व त्याप्रीत्यर्थ ७३ हजार रुपये खर्च केले.

टेक्साइल लेबर इन्कार्यरी कमिटी

कपास कापडाच्या गिरण्यांतील कामगारांच्या मजूरीचे दरांबाबत चौकशी करण्यासाठी मुंबई सरकारने कमिटी नेमली आहे, तिचा पूर्ण रिपोर्ट मुंबई सरकारकडे येण्यास अद्याप कांहीं महिने लागतील. आजतागायत ह्या कमिटीप्रीत्यर्थ १३,३७० रु. खर्च झाला आहे.

ट्रेझरी बिलांवर १ रु. ९ आ. ९ पै व्याजाचा दर

रिझर्व्ह बँकने गेल्या आठवड्यांत एक कोटि रुपयांची ट्रेझरी बिले विकली, त्यांवर व्याजाचा सरासरी दर १ रु. ९ आ. ९ पै इतका पडला.

चौकशी अर्जांवर स्टॅप लावण्याची आवश्यकता नाही

सरकारी कचेऱ्यांच्या मुख्यांकडे चौकशी अर्ज करतांना त्यांवर कोर्ट फी स्टॅप लावण्याचे कारण नाही, असे मुंबई सरकारने जाहीर केले आहे. माहिती मागविणारा अर्ज कोर्ट फी अंकाचे कक्षेत येत नाही.

शेतीच्या उत्पन्नावर कर

मद्रास प्रांतांत शेतीच्या उत्पन्नावर कर वसवण्याच्या हेतूने तेथील सरकार कायद्याचा मसुदा तयार करीत आहे.

हिंदी कस्टम्सचे उत्पन्न

हिंदुस्थान सरकारास १९३६-३७ साली कस्टम्सचे उत्पन्न ५५३ कोटि रुपये मिळाले आणि त्याच्या वसुलीस एक कोटि रुपयांपेक्षा थोडा कमी इतका खर्च आला.

बेल्जम बॉइस—सावधगिरी बाळगा

बेल्जमच्या सरकारने विकलेल्या कर्जरोख्यांची विक्री करणारे अधिकृत एजंट ह्या देशांत नाहीत आणि त्यासंबंधांत बाहेरील देशांत लबाड्या होतात; तरी लोकांनी सावध असावे अशी सूचना मद्रास येथील बेल्जम काँसलने केली आहे, ती जनतेने लक्षांत ठेवावी.

सन लाइफ अँशुअरन्स कं. ऑफ कॅनडा

वरील कंपनीने १९३७ साली एकूण ६८३ कोटि रुपयांच्या पॉलिसी दिल्या. ३१ डिसेंबर, १९३७ अखेर कंपनीकडे ७ अब्ज, ९३३ कोटि रुपयांचे विमे चालू होते.

ग्रेटब्रिटनमधील गॅसचा खर्च

ग्रेटब्रिटनमधील सुमारे ८० लक्ष स्त्रियांचा स्वयंपाक गॅस रेशगड्यांवर होतो. गॅस कंपन्यांचे काम थांबले, तर कोटशाचा खर्च कमी होईल व कोटशाच्या खाणांत काम करणारे ७० हजार मजूर बेकार होतील. गॅस करण्यासाठी दरसाल १ कोटि ८० लक्ष टन कोटशा लागतो.

दक्षिण अमेरिकेतील चित्रपट

दक्षिण अमेरिका संघातील देशांत ब्रिटिश चित्रपटांस अमेरिकन फिल्मसनी मागे टाकले आहे. खुद्द ब्रिटिश इतिहासाचे चित्रिकरण अमेरिकनांइतके ब्रिटिशांस साधत नाही! तेथील देशांत दाखविल्या जाणाऱ्या चित्रपटांपैकी शेकडा ७० अमेरिकन असतात. फ्रेंच व जर्मन चित्रपटांची लोकप्रियता वाढत आहे.

मोफत शारीरिक शिक्षण वर्ग

पुणे येथील महाराष्ट्रीय मंडळातर्फे दरवर्षीप्रमाणे यंदाहि स्त्रिया व पुरुष ह्यांसाठी मे महिन्याचे सुद्धा शारीरिक शिक्षण वर्ग चालविण्यांत येणार आहे. परगांवच्या लोकांच्या सोईकरिता तात्पुरते वसतिगृह उघडण्यांत येईल. नोंदणी फी (१ रु.) सह अर्ज २७ एप्रिल, १९३८ चे आंत पाठवावे.

टेलिफोनचा उपयोग करणारा आय ग्राहक

१८७४ साली अलेक्झांडर ग्रॅहम बेल ह्याने प्रथम टेलिफोन तयार केला. त्याच्या पहिल्या ग्राहकांपैकी एक, ह्यू नेल्सन, हा नुकताच टॉरंटो येथे वयाच्या ९४ व्या वर्षी मरण पावला. १८७७ पासून अखेरपर्यंत त्याचे घरी टेलिफोन होता.

ग्रेटब्रिटनमधील टेलिफोन

ग्रेटब्रिटनमधील ३,२८६ टेलिफोन एक्सचेंजसपैकी २,३५५ ऑटोमॅटिक असून त्यांस जोडलेल्या कोणत्याहि टेलिफोनचा नंबर तबकडी फिरवली असता मिळतो. एकट्या लंडन शहरामध्ये ११ लक्ष टेलिफोन वापरांत आहेत. गेल्या वर्षी त्यांतून १ अब्ज, १० कोटि वेळां लोक बोलले. पोस्टखात्याच्या टेलिफोन शाखेत २५ हजार लोक कामावर आहेत.

हंगेरीतील प्रत्येक जण नंबरांने ओळखला जाणार

हंगेरीमध्ये जन्मास येणाऱ्या प्रत्येक मुलास ह्यापुढे एक नोंदणीनंबर देण्यांत येईल व त्याच्या मृत्यूपर्यंत ह्या नंबरानेच त्याची गणति केली जाईल.

धंदेवाइक खेळाडूंचा तनखा

इंग्लंड-ऑस्ट्रेलियामधील १९३८ मधील क्रिकेटच्या कसोटीच्या सामन्यांतील धंदेवाइक ब्रिटिश खेळाडूस प्रत्येक सामन्याकरिता सुमारे ६५० रु. मिळणार आहेत. रेल्वे भाडेंहि त्यांस मिळेल व नियोजित हॉटेलांत उतरल्यास तेथील खर्च खेळाडूंवर पडणार नाही.

ताप्ती व्हेली रेल्वे

गेल्या वर्षीबद्दल ताप्ती व्हेली रेल्वे कंपनीने भागीदारांस ८ टक्के डिव्हिडंड व १ टक्का बोनस दिले.

मुंबई बंदरांतून सोन्याची साप्ताहिक निर्यात

रु. किंमत

१३-३-३८ ते १९-३-३८	९,८१,०९५
२०-३-३८ ते २६-३-३८	६०,८०,५८३
२१-९-३१ ते २६-३-३८	३१२,६०,०९,९५९

अनुक्रमणिका

पृष्ठ	पृष्ठ
१ विविध माहिती ... १२६	५ हिंदुस्थानांतील स्वदेशी चळवळ व लंकेशावर १५१
२ प्रांतिक सहकारी चळवळ १२७	६ मामीवरील कराने मुंबईचा हिस्ता ... १५१
३ पॉड म्हणजे काय? ... १२८	७ कोकणांतील सहकारी परिस्थिति ... १५२
४ स्फुट विचार... १२८	८ परंपराग्रीय हुंडणावळ १५३
स्वदेशी साक्षर संरक्षण चालू रहाणार—“स्वदेशी”ची महामार्जीनी केलेली व्याख्या—युगेपिवन व्यापार व मामीवरील कर—वरील प्रश्नांचे रहस्य—मोठार वहातुक नियंत्रण	९ तांबवे को. लिफ्ट इरिगे-सोसायटी ... १५४
	१० निवडक बाजारभाव १५५

अर्थ

बुधवार, ता. ३० मार्च, १९३८

प्रांतिक सहकारी चळवळ

श्री. मुरारजी ह्यांची स्पष्टोक्ती

प्रांतिक विधिमंडळांत अंदाजपत्रकांत नमूद असलेल्या स्वर्चाच्या रकमांस मंजूरी सरकार मागते, त्याप्रसंगी निरनिराळ्या खात्यांच्या कारभारावर टीका व त्यांच्या सुधारणेविषयी सूचना करण्याची संधी सभासदांस मिळते आणि आपल्या धोरणाचे स्पष्टीकरण व समर्थन जबाबदार मंड्यांस करता येते. चर्चेसाठी राखून ठेवलेल्या दिवसाच्या मुदतीत सहकारी चळवळीसंबंधाच्या चर्चेस वेळ राहू नये आणि तो विषय वादविवादांतून गळवा असा विलक्षण योगायोग कांहीं वर्षे मुंबईच्या कायदेमंडळांत घडून आलेला आहे. ह्या कारणाने सहकारी चळवळीबाबतच्या तक्रारी जाहीर रीतीने पुढे मांडल्या जाणे आणि त्यांच्याबद्दलचे सरकारचे म्हणणे जनतेस स्पष्टपणाने समजणे ह्या गोष्टी शक्य झालेल्या नाहीत. यंदाच्या साली असाच प्रकार होतो की काय अशी भीति वाटत होती, ती गेल्या आठवड्यांत श्री. मुरारजी ह्यांनी सहकारी खात्याच्या स्वर्चास लागणाऱ्या रकमेस मंजूरी मागितली तेव्हा सुचवण्यांत आलेल्या कपातीच्या अनुषंगाने झालेल्या चर्चेने दूर केली आहे. प्रांतिक सहकारी चळवळीची सध्याची असमाधानकारक परिस्थिति सुधारण्यास उपाय सुचवण्यासाठी सरकारने राजिस्ट्रार श्री. भणसाळी व श्री. वैकुण्ठराय मेहता ह्यांची नेमणूक केली होती. त्यांच्या शिफारसीपैकी प्रांतिक इन्स्ट्र्यूटच्या पुनर्घटनेसंबंधाच्या सूचनेविरुद्ध सहकाऱ्यांमध्ये असंतोष उत्पन्न होऊन तो जोराने जाहीर करण्यांतहि आलेला आहे. चौकशीचे काम वरील दोषांवरच सोपवण्यांत आले आणि त्यांत लोकमत प्रतिनिधिक रीतीने व्यक्त होण्यास संधी देण्यांत आली नाही अशीहि ओरड झाली होती. ह्या कारणाने कायदे मंडळांत सरकारवर प्रतिकूल टीकेचा भडिमार होऊन सहकारी चळवळीबद्दल जबाबदार असणाऱ्या मंड्यांस निला समाधानकारक उत्तर देणे कठीण होईल असे वाटण्यास जागा होती. परंतु गेल्या आठवड्यांत विधिमंडळामध्ये सुचवण्यांत आलेल्या कपातीवर

जो वादविवाद झाला, त्यावरून अपेक्षित वादळ उडजेच नाही आणि श्री. मुरारजी ह्यांचे टिकेस उत्तर देण्याचे कार्य अत्यंत सुकर झाले असे दिसून येते. एवढेच नव्हे, तर टीकाकारांची भाषणे विधायक, सूचनात्मक व पुष्टिदायक होऊन मंड्यांस सरकारची बाजू क्विती मजबूत आहे हे स्पष्टोक्तीच्या सहायाने सिद्ध करता आले. श्री. मुरारजी ह्यांची सधेतोडपणाने बोलण्यासंबंधाने प्रसिद्धि आहे आणि त्या आपल्या विशेष गुणाचा मासला वरील प्रसंगी उत्तरादाखल केलेल्या भाषणांत त्यांनी दाखविला.

सहकारी चळवळीच्या उद्युक्ततेसंबंधाचा आपला दृढ विश्वास व्यक्त करून मुंबई इलाख्यांत ती सर्वस्वी अयशस्वी झाली असल्याविषयीची कल्पना चुकीची असल्याचा स्वतःचा अभिप्राय सहकार-मंड्यांनी असंदिग्ध रीतीने व्यक्त केला ही समाधानाची गोष्ट आहे. भलतीच माणसे ह्या चळवळीत शिरून त्यांनी अनेक ठिकाणी गोंधळ माजविला आहे आणि स्वार्थत्यागी व सार्वजनिक कार्याची हौस व पात्रता अंगी असलेल्या लोकांचे वजन तिच्या कारभारांत पडू लागल्यास सुधारणा व प्रगति सुकर होईल असे त्यांनी सांगितले. सद्यःस्थितीबद्दल कोणासहि दोष न देतां सर्वांच्या सहायाने पुनर्घटनेचे कार्य चालवण्याची तयारी दर्शवून प्रॉव्हिन्शियल इन्स्ट्र्यूट संवधाने अपरिहार्य म्हणून सरकारने केलेल्या शिफारशीचा स्वीकार करण्यांत यावा असे श्री. मुरारजींनी सुचवले. पतपेट्यांत अपात्र लोकांस कर्जे देण्यांत आली आणि कर्जाचा उपयोग उत्पादक कार्याकडे करण्यांत न येतां कित्येक स्वार्थसाधू लोकांनी स्वतःचे वित्त भरले, ह्या कारणाने सहकारी चळवळीची स्थिति बिघडली असल्याचे निर्भाडपणाने सांगून सोसायट्यांच्या पैशाचा दुरुपयोग कसा होतो ह्याविषयीची स्व.नुभवाची उदाहरणेहि त्यांनी दिली-चळवळीच्या सद्यःस्थितीची चौकशी करण्यास अनेक सभासदांची कमिटी नेमली असती तर मतभेद व निष्कारण काळभेद झाला असता असे स्पष्टीकरण त्याविषयीच्या टीकाकारांस अनुलभून त्यांनी केले. चांगले निःस्वार्थी कार्यकर्ते उपलब्ध होण्यावर सहकारी चळवळीची यशस्वितता अवलंबून आहे आणि याबाबत अनुकूल परिस्थिति असेल तेथेच आपण नवीन संस्था काढण्यास परवानगी देऊ असेहि मंड्यांनी निश्चून सांगितले. चळवळीच्या हितासाठी तिच्या कारभारांत सरकारला हात घालणे आवश्यक वाटल्यास तसे करण्यास आपण कचरणार नाही आणि अनिष्ट लोक चळवळीतून बाहेर निघतोपर्यंत चळवळ सर्वस्वी लोकसत्तानुवर्ती होणे शक्य नाही. सहकारी संस्था लोकांनी स्वतःच्या जबाबदारीवर चालवाव्या असेच सरकारचे मत आहे आणि तसे होण्यास ते उत्तेजन देईल. परंतु स्वार्थी लोकांचे वर्चस्व व गोंधळ ते चालू देणार नाही अशा प्रकारचे आपले धोरण राहिले, हे श्री. मुरारजींनी ठासून सांगितले. मुंबई सरकारच्या मंड्यांनी ह्या रीतीचे निश्चयात्मक व ठसकेबाज भाषण प्रांतिक कायदेमंडळांत केल्याचे उदाहरण अनेक वर्षांत घडलेले नाही ह्याविषयी संशय नाही. सहकारी चळवळीचे अंतरंग नीट समजून घेऊन तिची सुधारणा घडवून आणण्यासाठी जरूर ते उपाय अमलांत आणण्याचे मंड्यांनी ठरविले आहे हे मागील आठवड्यांतील त्यांच्या विस्तृत व सधेतोड भाषणावरून सिद्ध होते. सहकारी चळवळीत मुरलेल्या कित्येक सभासदांच्या विधानांवरून आणि टीकाकारांच्या

सूचनांच्या सुगमरूपन कायदेमंडळानें श्री. मुगाजी ह्यांच्या घोर-
णास पाठिंबा दिता आहे, ह्यांत शंका रहात नाही. सहकारी कार्य-
कर्त्यांनी ही गोंष्ट नोट लक्षांत घेतली पाहिजे. प्रांतिक इन्स्टिट्यू-
टच्या पुनर्घटनेची सरकारची योजना नापसंत असूनहि तिच्या-
मध्ये शक्य ते फेरबदल विधायक सूचना करून घडवून आण-
ण्याचा प्रयत्न त्यांनी करणें इष्ट आहे.

**“पौंड” म्हणजे काय ?— नांवांत मोठेपणा नाही,
गुणांत आहे.**

राष्ट्रीय चलनाचा सोन्याचा आधार सुटला आणि जागतिक
व्यापाराच्या देवधेवीत मागणी-पुरवठ्याच्या परस्परसंबंधांस अनु-
सरून त्याची किंमत ठरू लागली म्हणजे आंतरराष्ट्रीय हुंडणा-
बद्धीच्या दरांविषयी कसा घोटाळा उदतो ह्याचें एक ठळक उदा-
हरण नुकतेंच घडलें आहे, तें मोठें बोधप्रद आहे. “पौंडा”च्या
किंमतीबाबतच्या कराराविषयीचा वादग्रस्त प्रश्न प्रिन्सीपल कौन्सिल
पर्यंत जाऊन त्यानें दिलेला निर्णय प्रसिद्ध झाला आहे. न्यू-
झीलंडमध्ये रजिस्टर झालेल्या जे. बॅलंटाइन अँड कंपनीची
लंडनमध्ये एक शाखा आहे. ह्या शाखेच्या वतीनें इंग्लंडांत
रुपडे बेतण्याच्या कामांत निष्णात असलेल्या एका शिंप्याशीं
करार झाला. त्याअन्वये ह्या गृहस्थानें न्यूझीलंडमध्ये दर वर्षास
७०० “पौंड स्टॅलिंग” इतक्या पगारावर तीन वर्षे काम करावयाचें
होतें. इंग्लंड व न्यूझीलंड ह्या दोन्ही देशांतल्या मुळभूत चलनास
“पौंड” हेंच नांव आहे. तेव्हां न्यूझीलंडमधल्या पौंडांत तेथील
नोकरांस पगार देणें योग्य आहे असें सकृत्दर्शनीं वाटेल आणि
तेथील मुख्य कोर्टानें असाच निकाल दिला. ज्या ठिकाणीं काम
तेथील पौंडांत पगार हें तत्व प्रिन्सीपल कौन्सिलनें मात्र मान्य केले
नाहीं. कारण, मूळ करारांत “पौंड” शब्दापुढें “स्टॅलिंग” असा शब्द
घातलेला होता आणि तो ब्रिटिश चलनासच लावतात; इतरांस
नाहीं. हें भांडण केवळ शाब्दिक नव्हतें हें येथें लक्षांत ठेवावयाचें
आहे. कराराच्या वेळीं व पुढे ब्रिटिश पौंडाशीं तुलना करतां
न्यूझीलंडच्या पौंडाची सोन्याच्या मानानें होणारी किंमत दहा
ते बस टक्के कमी होती. म्हणजे, ७०० ब्रिटिश पौंड स्टॅलिंगला
जेवढा माल विकत घेतां आला असतां त्यापेक्षां दहा ते बस टक्के
कमी माल ७०० न्यूझीलंडच्या पौंडांनीं मिळाला असता. त्यांत
बॅलंटाइन कंपनीचा फायदा होता, पण त्याच मानानें शिंप्याचें
नुकसान होतें. करारांत “स्टॅलिंग” ही संज्ञा पौंडापुढें नसती
तर हा कोणत्या देशांतला पौंड आहे हें निश्चित झालें नसतें आणि
जेथे काम तेथील पौंड हें तत्त्व सरळ लागू करतां आलें असतें.
कोणत्याहि देशाच्या परराष्ट्रीय येण्या-देण्याच्या मानानें तेथील
चलनाची जागतिक किंमत ठरते. नुसत्या नामसादृश्यानें ती
निश्चित होत नाही. ज्याप्रमाणें एकाच नांवाचीं दोन माणसें
असलीं म्हणून तीं अंगच्या गुणांत सारखीं असतात असें नाही,
त्याचप्रमाणें चलनास सोन्याचा किती आधार असेल त्या मानानें
त्याची किंमत कमीज्यास्त होईल. माणसांच्या सन्या कर्तबगारीला
जसें मोठे आहे, तसेंच मोठे कोणत्याहि चलनाच्या पदार्थ विकत
घेण्याच्या शक्तीला आहे. सोन्याशीं चलनाचें किंमतीचें प्रमाण
ही त्याच्या शक्तीची कसोटी आहे. मोठ्या नांवामुळे मनुष्य
मोठा होत नाही. ‘दिसनेमे डब्लू और चलनेमे शिवराई’ ही
म्हण प्रसिद्ध आहे.

स्फुट विचार

स्वदेशी साखरेस संरक्षण चालू रहाणार

सात वर्षांपासुन टारिफ बोर्डाच्या शिफारशीवरून हिंदी स्वदेशी
साखरेस पुरेसे जकातीचे संरक्षण देण्याचें हिंदुस्थानसरकारनें
ठरविलें आणि ह्या महिना अखेर त्याच बोर्डाच्या सूचनेस अनुसरून
संरक्षक जकात किती कमी ज्यास्त करावयाची हें निश्चित होणार
होतें. पूर्वी ठरल्याप्रमाणें टारिफ बोर्डांनं चौकशी करून आपला
रिपोर्ट सरकारकडे पाठवल्यास काहीं महिने होऊन गेले आहेत
आणि साखरेवरील जकातीत काहीं फेरबदल करावयाचा अस-
ल्यास त्या विषयीचा कायदा ह्याच वेळेच्या सुमारास मध्यवर्ती
कायदेमंडळापुढें यावयास हवा होता. परंतु टारिफ बोर्डाच्या रिपोर्टांत
कितीच तपशीलाच्या विधायक सूचना केलेल्या असल्या पाहिजेत
आणि त्या सर्वांचा सांगोपांग विचार करून त्यावर आपलें मत
बनवण्यास सरकारास सवड झालेली नाही, असें दिसतें. नाहींतर
बोर्डाच्या सूचनांचा अंतर्भाव करून सरकारनें त्याबाबतच्या काय-
द्याचें बिल असेंब्लीपुढें मांडलें असतें. टारिफ बोर्डाच्या शिफारसी
व्यापक स्वरूपाच्या असून त्यापैकी काहीं सरकारच्या दृष्टीनें
वादग्रस्त असल्या असा तर्क आहे. निदान त्यांचा योग्य
निकाल वेळेवर होणें कठीण झालें आहे ह्यांत शंका नाही. गेल्या
आठवड्याचे शेवटीं व्यापारी सात्याच्या चिटनवासांनीं साखरे-
च्या धंद्याचे संरक्षणाबाबतचें बिल असेंब्लीपुढें मांडलें, त्यांत
चालू असलेलें संरक्षण आणखी एक वर्ष आहे तसेंच रहावें अशी
तरतूद केली असून टारिफ बोर्डाच्या शिफारसीविषयीचा सरका-
रचा निर्णय ३१ मार्च, १९३९ च्या पूर्वी कायदेमंडळास सादर
केला जाईल असें प्रसिद्ध करण्यांत आलें आहे. म्हणजे,
स्वदेशी साखरेस १९३२ सालीं दिलेले संरक्षण आणखी एक
वर्ष चालू रहाणार व नंतर त्यांत कमी-ज्यास्त जरूरीप्रमाणें
होणार.

“स्वदेशी”ची महात्माजींनीं केलेली व्याख्या

ज्याच्या बनावटीमध्ये कच्ची सामुग्री, यंत्रें, भांडवल, मजुरी
व व्यवस्था हीं सर्व १०० टक्के देशी आहेत त्या मालासच
“स्वदेशी” समजून उत्तेजन द्यावें कीं भांडवल वगैरेच्या बाब-
तीत तारतम्यबुद्धीनें ही व्याख्या थोडीशी ठिळी करून कोणताहि
धंदा हिंदी लोकांच्या सत्तेखालीं असल्यास त्यास “स्वदेशी”
म्हणण्यास हरकत नाही ह्या संबधानें अनेक वेळां भिन्न मतें
प्रदर्शित केलीं जातात आणि वाद माजतो. कितीच धंदे असे
आहेत कीं ते ह्या देशांत हिंदी लोकांनीं चालवावयाचे म्हटल्यास
त्यांची यंत्रें व कच्चा माल पूर्णपणें स्वदेशी असू शकत नाही.
धंदा सर्वतोपरी १०० टक्के देशी असेल तरच तो सरा स्वदेशी व
उत्तेजनास पात्र आहे असें म्हटल्यास हिंदुस्थानची आर्थिक प्रगति
तात्काळ सुटेल. शक्य तितकी सामुग्री व साधनें स्वदेशी वापरून
हिंदी लोकांनीं स्वतःच्या हिंमतीवर व सत्तेनें धंदा काढल्यास
व चालविल्यास त्यास “स्वदेशी”ची व्याख्या
लागू करण्यांत आली पाहिजे. महात्मा गांधींनीं
आपला अभिप्राय स्पष्ट रीतीनें व्यक्त करून ह्या संबधान्तल्या
शंकांचें निवारण नुकतेंच केले आहे ही समाधानाची गोष्ट आहे.
“ज्यांमध्ये सत्ता, नेतृत्व व व्यवस्था हिंदी लोकांचे हातीं आहे
(ते मॅनेजिंग डायरेक्टर असोत किंवा मॅनेजिंग एजंट असोत)

ते धंदे स्वदेशी समजण्यास हरकत नाही. हिंदुस्थानांत जरूर ते भांडवल किंवा ज्ञान ही उपलब्ध नसल्यास ती परदेशांतून घेतली तरी चालतील, परंतु ती सर्वस्वी हिंदी सत्तेखालीच उपयोगात आणली पाहिजेत आणि त्यांचा उपयोग हिंदुस्थानच्या हिताकरिता झाला पाहिजे." हा महात्माजींचा खुलासा 'मननीय आहे आणि त्याचे योगाने स्वदेशीविषयक अनेक वादग्रस्त प्रश्नांचा निर्णय लागत आहे. परकीयांच्या सत्तेने व त्यांच्या फायद्यासाठी चाललेले धंदे, त्यांत काहीं हिंदी लोक आहेत किंवा त्यांतल्या भांडवलाचा काहीं भाग हिंदी आहे एवढ्याने स्वदेशी होत नाहीत. त्यांची व्यवस्था, सत्ता व नेतृत्व हिंदी आहे किंवा नाही हा येथे निर्णायक प्रश्न आहे.

युरोपियन व्यापारी व प्राप्तीवरील कर

हिंदुस्थानांत राहून धंदा करणाऱ्या परंतु कायमचे रहाण्याचे ठिकाण ह्या देशाच्या बाहेर असणाऱ्या लोकांच्या सबंद प्राप्तीवर येथे कर आकारण्यांत यावा की केवळ हिंदुस्थानांत मिळालेल्याच त्यांच्या प्राप्तीवर कराची आकारणी व्हावी हा अत्यंत महत्त्वाचा तात्त्विक व व्यावहारिक प्रश्न आहे. हिंदुस्थान सरकारचा प्राप्तीवरील कर ह्या देशांतच मिळणाऱ्या प्राप्तीवर घेण्यांत यावा आणि दुसरीकडे मिळालेल्या प्राप्तीवर त्याचा बोजा पडू नये हे सद्गृहर्षिंनी न्याय्य दिसते. ह्या देशांत ज्यांची कायमची वसती नाही अशा माणसास इतर ठिकाणी मिळकत झाली तर तिच्यावर कर बसवण्याचा हक्क हिंदुस्थान सरकारास पोहोचत नाही असे तो म्हणणार आणि ते म्हणणे दिसावयास सरळ आहे. हिंदुस्थान सरकारने प्राप्तीवरील कराच्या व्यवस्थेबाबत सद्या देण्यासाठी नेमलेल्या तज्ज्ञांच्या कमिटीने अभिप्राय व्यक्त केला आहे, तो मात्र ह्या कल्पनेच्या विरुद्ध आहे. ह्या देशांत उद्योगधंदा करणाऱ्या युरोपियनांस तो अभिप्राय अर्थातच मान्य नाही, कारण त्यास अनुसरून हिंदुस्थानाबाहेर झालेली हि त्यांची मिळकत हिंदी करास पात्र होणार आहे. मुंबईच्या युरोपियन चेंबर ऑफ कॉमर्सचे अध्यक्ष, मि. कुक, ह्यांनी गेल्या आठवड्यांत आपल्या भाषणांत सद्गृह विषयाचा उल्लेख केला आणि तज्ज्ञांच्या कमिटीने व्यक्त केलेल्या मतास आपला विरोध ठामपणाने दर्शविला. हिंदुस्थानांत उद्योगधंद्याकरितां रहाणाऱ्या इसमाची, जगाच्या दुसऱ्या भागांत झालेली मिळकत ती ह्या देशांत आणली नाही, तरी केवळ तो तात्पुरता ह्या देशांत रहाता ह्या कारणाने प्राप्तीच्या करास पात्र करणे अन्यायकारक आहे असे त्यांनी सांगितले. ग्रेटब्रिटनमध्ये रहाणाऱ्या हिंदी लोकांकडून त्यांच्या तेथील किंवा तेथे केलेल्या प्राप्तीवरच कर घेण्यांत येतो आणि हेंच तत्त्व हिंदुस्थानांतील युरोपियनांस लागू करणे योग्य आहे असे त्यांनी प्रतिपादले.

वरील प्रश्नांचे रहस्य

एखाद्या इसमाच्या धंद्याच्या ठिकाणी उत्पन्न न झालेली किंवा तेथे बाहेरून न आलेली अशी त्याची मिळकत प्राप्तीच्या करास पात्र करण्याचा हक्क जर कोणत्या देशास असेल तर तो त्या इसमाच्या मातृदेशास आहे, तात्पुरत्या वस्तीच्या देशास नाही, हे मि. कुक यांनी प्रतिपादलेले तत्त्व सूक्ष्म विचारांतीं मान्य होण्याजोगे नसून हिंदुस्थानसरकारच्या तज्ज्ञ सल्लागारांस पटलेले नाही. एखादा जर्मन व्यापारी हिंदुस्थानांत राहून धंदा करीत

आहे आणि त्याने चीन देशांत व्यापारांत पैसा घालून फायदा मिळवला व तो पैसा ह्या देशांत न आणतां तेथेच पुनः धंद्यांत घातला, तर ह्या त्याच्या बाहेरील मिळकतीवर कर घेण्याचा हक्क जर्मन सरकारास असावा, हिंदुस्थान सरकारास नसावा, असा मि. कुक ह्यांच्या सिद्धांताचा अर्थ होईल. ह्या देशांत राहून जगांत दुसरीकडे कमाई करणाऱ्या धंदेवाल्यांच्या प्राप्तीवर कर घेण्याचा अधिकार हिंदुस्थान सरकारास जितका पोहोचतो तितका तो केवळ त्याचो मातृभूमि दुसरीकडे आहे म्हणून त्या दुसऱ्या देशास पोहोचणे शक्य नाही, ही विचारसरणी अत्यंत सयुक्तिक आहे. हिंदुस्थानांत धंदा करीत असतां ह्या देशाच्याबाहेर भांडवल गुंतवून कमाई करणारे लोक त्या प्राप्तीवरील करामधून निसटणे ह्या देशाच्या सरकारास नुकसानकारक आहे. हिंदी लोकांच्या ग्रेटब्रिटनबाहेरील मिळकतीवर ब्रिटिश सरकार प्राप्तीवरील कर आकारित नाही आणि हेंच तत्त्व हिंदुस्थानसरकारने येथील ब्रिटिश लोकांस लागू करावे ह्या म्हणण्यांत स्वारस्य नाही. ग्रेटब्रिटनमधल्या हिंदी लोकांची त्या देशाबाहेरील मिळकत आणि हिंदुस्थानांतल्या युरोपियनांची त्याच प्रकारची प्राप्ती या दोहोंमध्ये कितीसे सादृश्य आहे ! ह्या तत्त्वाच्या अंमलबजावणीमुळे ब्रिटिश व हिंदी सरकारांचे त्यांच्या उत्पन्नाच्या मानाने किती नुकसान होतं ह्याचा तुलनात्मक दृष्टीने विचार करणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

मोटार वहातुक नियंत्रण-सक्तीचा विमा

मध्यवर्ती असेंब्लीत, मोटार वहातुक बिल सिलेक्ट कमिटीकडे पाठवावे, ह्या सूचनेवर भाषण करतांना सर टॉमस स्टुअर्ट ह्यांनी विलांतील महत्त्वाच्या कलमांचा खुलासा केला. सद्गृह विलाचे महत्त्व ध्यानांत बाळगून, कंपनी बिल व विमा बिल ह्या दोन विलांप्रमाणेच प्रस्तुत योजनेकडे सभागृह पाहील, अशी आशा त्यांनी व्यक्त केली. जुलै महिन्याचे सुमारास सिलेक्ट कमिटीची बैठक भरेल व असेंब्लीच्या पुढील अधिवेशनांत तिचा रिपोर्ट असेंब्लीपुढे विचारासाठी येईल, अशी अपेक्षा आहे. मोटार वहातुक विलांतील सक्तीच्या विम्याच्या योजनेतील तत्त्व सर्वास मान्य होण्यासारखे आहे. रस्त्यांत होणाऱ्या अपघातांबद्दल गाड्यांतील उतारू व रस्त्याने जाणारे लोक ह्यांस नुकसानभरपाई मिळण्याची व्यवस्था व्हावी, ह्यासाठी अपघातांमधील दुखापतीचा व मृत्यूचा विमा उतरविण्यास मोटारवाल्यांवर सक्ती करणे आवश्यक आहे, अशी शिफारस रॉटन कमिटीने केली होती. नुकसानभरपाईची निश्चित अशी सध्या कसलीच योजना नाही. " हिंदुस्थानांत मोटारीच्या प्राणघातक अपघातांचे प्रमाण १० हजार गाड्यांस ९३ इतके भारी पडते; इतर कोणत्याही देशांतील तत्सम प्रमाणापेक्षा हे प्रमाण दुपटीने अधिक आहे; अपघातांत सापडलेले लोक बहुंशी गरीब असल्याने व कित्येक प्रसंगी त्यांचेवरच कुटुंबाचे पोषण अवलंबून असल्याने, त्यांस नुकसानभरपाई मिळणे अत्यवश्यक ठरते; मोटार वहातुकीच्या धंद्यांत अनिष्ट स्पर्धेमुळे जास्त स्वर्चास कूस राहिलेली नसली, तरी सक्तीच्या विम्याचा अवलंब करणे आज जरूर झाले आहे " इत्यादि मुद्दे सर टॉमस ह्यांनी मांडले, त्यांत आक्षेप घेण्याजोगे काहीं नाही. सक्तीच्या विम्याचा बाजा दर शंभर मैलांस प्रत्येक उतारूमार्गे एक आणण्यापेक्षा जास्त बसणार नाही व रोज वहाण्यांत येणाऱ्या एक टन मालावर दोन आण्यापेक्षा जास्त आकार येणार नाही, अशी अपेक्षा आहे. विम्याची

सर्ती तात्काळ करण्यांत येणार नमुन, कायदा पास झाल्यानंतर पांच वर्षे त्यास अवकाश आहे. रस्त्यावरील वहातुक लाहे-मार्गावर आणवून रेल्वेजचे हित साधणारी बिटांतीळ कलमें मोटार वहातुकीच्या प्रगतीस आळा घालणारी व प्रांतिक सरकारांच्या अधिकारांचे संकोचन करणारी असली, तरी विम्याबाबतची योजना सर्वसंमत होईल, अशी अपेक्षा आहे.

दि डॉन ऑफ इंडिया विमा कंपनी लि.

इंदूर येथील शाखेत स्थानिक सल्लागार मंडळाची स्थापना सध्या कंपनीचे मॅनेजिंग डायरेक्टर, श्री. डी. व्ही. अत्रे, बी. ए., एलएल. बी., हे फिरतीवर असून नुकतीच त्यांनी इंदूर येथील शाखेस भेट दिली त्यावेळी कंपनीचे शाखेचा औपचारिक उद्घाटन समारंभ श्रीमंत सौ. कमलाबाई साहेब किंबे यांच्या अध्यक्षतेखाली ता. ११ मार्च रोजी सायंकाळी सहा वाजता कंपनीचे ऑफीसमध्ये हाऊन स्थानिक सल्लागार मण्डळाची नेमणूक करण्यांत आली. सभेस उपस्थित असलेल्या मण्डळांत श्री. एम. के. कर्णिक, श्री. लोकनाथ त्रिवेदी वकील, श्री. सहस्रबुद्धे, श्री. साठे वगैरे प्रामुख्याने दिसत होते. सभेत कंपनीचे मॅनेजिंग डायरेक्टर, श्री. अत्रे, यांनी कंपनीबद्दल माहिती सांगून नवीन विमा कायदा सुरू झाल्यानंतर कंपनीचे काम स्थानिक लोकांच्या सल्ल्याने व विमेशाखास उपयुक्त व्हावे या हेतूने सल्लागार मण्डळ नेमण्यांत येत असल्याचे सांगितले. श्री. अत्रे हे सर्व शाखांस भेट देऊन स्थानिक लोकांच्या सल्ल्याने विमा क्षेत्राचे निरीक्षण करित आहेत.

झारापकर टेलरिंग कॉलेज, दादर

पुणे येथील झारापकर टेलरिंग कॉलेजच्या चालकांनी दादर (मुंबई) येथे झारापकर टेलरिंग कॉलेज, दादर, ह्या नांवाची संस्था स्थापिली आहे, तिचे उद्घाटन शुक्रवार, ता. १ एप्रिल १९३८ रोजी श्री. जमनादास मेहता ह्यांचे हस्ते होणार आहे. वरील कॉलेजचा पत्ता 'पुंझा सिनेमा' समोर, लेडी जमशेटजी रोड, दादर' असा आहे.

दि बृहन्महाराष्ट्र शुगर सिंडिकेट लि. पुणे

१९३९ च्या जानेवारीपासून साखर तयार करण्याकरिता सिंडिकेटने ५०० एकर उसाची लागवड पुरी केली आहे. त्यामुळे १९३९ साली चार लक्ष रुपयांची साखर सिंडिकेट तयार करू शकेल. १९४० च्या हंगामाकरिता आढसाली व सुरू मिळून १२५० एकर जंस लावला तर १९४० साली अकरा लक्ष रुपयांची साखर तयार करितां येईल.

मशिनरी पंढरपूर स्टेशनवर उतरून घेतली असून ती फॅक्टरीच्या जागेवर नेण्याचे काम चालू आहे. येत्या वर्षप्रतिपदेला अमृतसिद्धियोग आहे. ह्या शुभमुहूर्तावर मशिनरीच्या व इमारतीच्या उभारणीस प्रारंभ होणार असून १९४८ च्या नवंबरपर्यंत सर्व बांधकाम पुरे करतां येईल व १९३९ च्या जानेवारीत साखर तयार करण्यास प्रारंभ होईल.

दरसाल ५३% व्याजाने दोन वर्षे मुदतीच्या डिपॉझिट रकमा घेण्यास व व्याज दर सहा महिन्यांनी देण्यास डायरेक्टर बोर्डांन मंजुरी दिली आहे.

पुणे }
ता. २८-३-३८ }

विष्णु नारायण वर्तक,
अध्यक्ष.

गव्हाचे पोहे

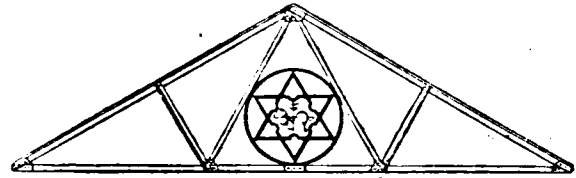
(REGD.) (BLOSSOM) (REGD.)

कित्येकांना गव्हा साण्याची इच्छा असते. पण प्रकृतीमुळे अगर हवामानामुळे सोसत नाही. अशा लोकांना हे गव्हाचे पोहे चांगले मानवतात. विशेषतः लहान मुलांना सकाळचे किंवा मधल्या वेळेचे साणे म्हणून ह्यांचा उपयोग हितकारी ठरतो.

ह्या पोह्यांचा तिसट व गोड चिवडा होतो. तसेच हे दृष्ट्या-दुधांतून खातां येतात.

७५३ सदाशिव }
पुणे २. }

भास्कर पांडुरंग सहस्रबुद्धे
कारखानदार.

टिळक आयर्न अँड स्टील वर्क्स

[सर्व प्रकारचे स्टील स्ट्रक्चरल वर्क (काम) तयार करतात.]

मो. मु. टिळक
प्रो. मेकॅनिकल इंजीनियर.

UNEMPLOYMENT
NO MORE

अखिल हिंदुस्थानांत पहिल्या
प्रतीचे अत्यंत लोकप्रिय
झारापकर टेलरिंग
कॉलेज

आप्पा बळवंत चौक, पुणे १
[माहितीपत्रक मागवा]

The Home for
Reliable STENO-TYPIST & ACCOUNTANTS
MARATHI KENDRA : 292 Sadashiv Peth
POONA

K. K. & Co.

Photographic Dealers
POONA.

व्यांकेच्या उतरत्या व्याजाचे काळांत

डॉन ऑफ इंडियाच्या ६% मासिक आवक ठेव योजनेचा फायदा तां. ३१-३-३८ पर्यंत देण्यांत येईल. माहिती करितां लिहा.

अनरल म्यानेजर-डॉन ऑफ इंडिया ला. इ. कं. लि. पुणे.

हिंदुस्थानांतील स्वदेशी चळवळीचे लँकेशायरवर झालेले अनिट परिणाम

ब्रिटिश कापडाची विक्री ८५ टक्के कमी

ले:—प्रि. का. रा. झारापकर, डी. एफ. सी., लंडन, गोल्ड मॅडॅलिस्ट, प्रिन्सिपॉल झारापकर टेलरिंग कॉलेज, पुणे.

लँकेशायरमध्ये कापसाच्या धंद्याच्या लहान मोठ्या मिळून एकंदर ३,००० फर्मस असून स्त्रिया आणि पुरुष मिळून सुमारे ४ लक्ष लोक या धंद्यांत पडलेले आहेत. तसेच, या धंद्यांत कमीत कमी १५ कोटी पौंड रकम गुंतलेली आहे. एवढ्या अवाढव्य प्रमाणात चालू असलेल्या ह्या धंद्याच्या चालू परिस्थिती-विषयी पूर्ण कल्पना घेण्यासाठी आणि उज्वळ भवितव्य गाठण्याचा प्रयत्न करण्यासाठी मिळून या धंद्यातील प्रमुख व्यापाऱ्यांची एक संयुक्त समिती नुकतीच इंग्लंडमध्ये भरली होती. त्या समितीने आपला अहवाल छापून प्रसिद्ध केला असून त्याच्या प्रती पार्लमेंटच्या सर्व सभासदांना वाटलेल्या आहेत. त्या अहवालांत, महायुद्धानंतरच्या कालांत लँकेशायरची एकंदर कापडाची निर्यात जरी ३ ने कमी झालेली असली तरी सध्या देखील लँकेशायर हे कापडनिर्यातीचे जगातील सर्वांत मोठे शहर कसे आहे आणि इंग्लंडच्या परराष्ट्रीय व्यापाऱ्यांस दुसऱ्या क्रोणाच्याहि मालापेक्षा कापडासच प्रथम स्थान कसे यावे लागेल हे सोदाहरण पटवून दिले असून हिंदुस्थानांतील स्वदेशी चळवळीमुळे आणि जपानच्या पद्धतशीर व्यापारी आक्रमणामुळे दिवसेंदिवस कसे नुकसान होत आले आहे याचे उत्कृष्ट चित्र रेखाटलेले आहे. शेवटी, सरकारने आपणांस सर्व प्रकारे मदत केल्याखेरीज आपला तरणोपाय नाही म्हणून मदतीसाठी सरकारकडे त्यांत याचनाहि केली आहे.

हिंदुस्थानामुळे उपासमार

वर सांगितल्याप्रमाणे महायुद्धानंतर जो एकंदर व्यापार घटलेला आहे त्यापैकी एकट्या हिंदुस्थानांतच ८५ टक्के व्यापार घटलेला आहे. महायुद्धापूर्वी तर लँकेशायरमधील मालावर आपल्याकडील लोकांच्या इतक्या उच्च पडत असत की एकट्या आमच्या देशाच्या मागणीच्या जोरावर लँकेशायरमधील एक तृतीयांश गिरण्या रात्रंदिवस चालत असत. परंतु आज तो मनु पूर्णपणे पालटलेला आहे. येथील स्वदेशी चळवळीमुळे, अर्थात् आमच्याकडील कापडाच्या गिरण्यांच्या मालाला वाढत्या प्रमाणांत मिळत असलेल्या मागणीमुळे, येथे ब्रिटिश माल इतक्या कमी प्रमाणांत विकला जाऊ लागला आहे की, हिंदुस्थानच्या व्यापारावर एकाकाळीं वैभव भोगीत असलेले लँकेशायरमधील लोक आज काहीशा उपासमारीत दिवस कंठीत असून तेथील कित्येक गिरण्या तर ओसच पडलेल्या आहेत.

जपानचे पद्धतशीर व्यापारी आक्रमण

लँकेशायरमधील व्यापाऱ्यांस आज एकट्या जपानची जेवढी भीति वाटत आहे तेवढी ती इतर युरोपियन अगर अमेरिकन व्यापाऱ्यांची वाटत नाही. कारण इतर यांत्रिक प्रगतीप्रमाणे जपानने कापसाच्या धंद्यांतहि इतकी प्रगति केलेली आहे की आज जपानी कापड नसलेली अशी जगांतील एकहि बाजारपेठ सांपडत नाही. तसेच जपानमध्ये हल्ली तयार होणारा माल इतका सफाईदार व मोहक पण किंमतीने इतका स्वस्त असतो की त्याच्याशी स्पर्धा करणे क्रोणाच्याहि आटोक्याच्या बाहेरचे आहे.

आज इतर देशांप्रमाणेच इंग्लंडमध्ये स्वार्थांध लोक नाहीत असे नाही. कारण सुद्धे जपानमध्ये पूर्णपणे तयार झालेला माल फिनिशिंगसाठी म्हणून इंग्लंडमध्ये येऊन पुन्हा त्यांतील शेकडा ९० टक्के माल "इंग्लिश फिनिश" म्हणून बाहेरील देशांत विकला जातो आणि लोक मात्र माल इंग्लंडचा आहे या समजुतीने माल खरेदी करतात व त्याचा फायदा जपानला मिळत असतो. अशा प्रकारे फिनिशिंगसाठी म्हणून गेल्या नऊ महिन्यांत सुमारे २३ लक्ष, ८४ हजार चौरस वार कापड जपानमधून इंग्लंडला गेले होते. याखेरीज यापुढेहि जपानने आणखी एक पाऊल टाकून, तेथील खेड्यांना इंग्लंडमधील प्रमुख शहरांची नावे दिलेली आहेत व त्यामुळेहि लोकांची दिशाभूल होऊन ब्रिटिश बनावटीचा म्हणून लोकांच्या पदरी जपानी माल मात्र पडतो.

तसेच, जपानमधील मजूरी इंग्लंडमधील मजूरीपेक्षा पांच पटीने कमी पडत असल्यामुळे आणि जपानची धंदा करण्याची हातोटी इंग्लंडपेक्षा सरस असल्यामुळे आज इंग्लंडला जपानशी व्यापारी स्पर्धा करणे फारच अशक्य झाले आहे. अशा प्रसंगी लँकेशायरमधील व्यापाऱ्यांनी, जपानच्या मालावर कडक जकात बसवावी आणि सर्व ब्रिटिश साम्राज्यभर आपला माल घेतला जाईल अशा प्रकारची व्यवस्था करावी अशी विनंति पार्लमेंटला केल्यास त्यांत विशेष आश्चर्य वाटण्याजोगे कांहीच नाही.

प्राप्तिवरील कराचे उत्पन्नांत मुंबई प्रांताचा हिस्सा

प्राप्तिवरील कराच्या उत्पन्नापैकी नीमायर योजनेवर अनुसरून प्रांतिक सरकारच्या वांट्यास येणारी रकम चालू साली १३ कोटी रुपये भरते, तिच्यापैकी मुंबई प्रांतास २५ लक्ष रुपये मिळावयाचे आहेत. मध्यवर्ति सरकारास चालू वर्षाखेर वरील करापासून किती उत्पन्न होईल ह्याविषयी अंदाज बांधून, प्रांतांत वांटणी करण्यांत आली आहे. प्रत्येक प्रांताचा हिस्सा मार्च अखेर त्यांस आदा केला जाईल व नकी आकडा हिशेबांत निघेल, तेवढ्या रकमेपेक्षा कमी अगर अधिक रकम दिली गेली असेल त्याप्रमाणे देणे-घेणे भागवून हिशेब पुरा केला जाईल. मुंबई सरकारने, आपल्या अंदाजपत्रकांत, नीमायर योजनेस अनुसरून ह्या प्रांतास २७ लक्ष रुपये मिळतील, असे गृहीत धरले आहे.

अ प-टु-डे ट शि ला ई कर तां

महिंद्रकर ब्रदर्स यांचेकडे चौकशी करा

बुधवार चौक, पुणे]

१२ तासांत कपडे शिवून मिळतील.

[खादी भांडाराचे माहीवर

कोंकणांतली सहकारी परिस्थिति

कोंकणाहि आर्थिक किंवा सामाजिक संघटित प्रयत्नांच्या मुद्राशी निश्चित तत्त्वे असलीं तरी तीं कृतीत उतरवलीं जात असतां निरनिराळ्या घटकांची भिन्नभिन्न नैसर्गिक आणि समाज-रचनाविषयक परिस्थिति लक्षांत घेणें आवश्यक असतें. विशिष्ट प्रकारच्या राजकीय व आर्थिक घडामोडी जोरानें चालू असतां ह्या तऱ्हेचा तारतम्यमूलक व व्यावहारिक विचार अधिकच आवश्यक असतो. ही विचारसरणी सहकारी चळवळीची सध्याची परिस्थिति आणि ती सुधारण्याचे उपाय ह्यांस लागू होणें स्वाभाविक आहे. रत्नागिरी जिल्ह्यांतील सहावी संगमेश्वर तालुका सहकारी परिषद गेल्या जानेवारी महिन्यांत देवळे येथें भरली होती, तिचा अहवाल आमचेकडे आला आहे, तो वाचून वर्गल विचारांच्या महत्त्वास पुष्टी मिळते. मुंबई इलाख्यांत गुजराथ, मध्यभाग, कर्नाटक व कोंकण ह्यांमध्ये नैसर्गिक व सामाजिक भिन्नत्वामुळे तेथील सहकारी संस्थांच्या स्वरूपास विशिष्ट वळण लागलें आहे आणि त्यांच्या अडचणींचा व प्रश्नांचा विचार करतांना हें भिन्नत्व ध्यानांत ठेवणें आवश्यक आहे. जमिनीचा प्रकार, हवा, पाऊसपाणी, पिकांच्या जाती, जमीनधारणाच्या परंपरागत पद्धति, उद्योगधंदे व व्यापार ह्यांची परिस्थिति इत्यादि बाबतींत कोंकणांतले जिल्हे वैशिष्ट्यपूर्ण आहेत आणि त्यांचे प्रश्न ह्या वैशिष्ट्यास अनुलक्षून सोडवले पाहिजेत.

देवळे परिषदेचे स्वागताध्यक्ष, श्री. आठलये, ह्यांनी आपल्या भाषणांत संगमेश्वर तालुक्यांतील सहकारी पतपेढ्यांच्या परिस्थिती-संबंधानें आकडेवार माहिती दिली, तीवरून इलाख्यांतील इतर कित्येक भागांप्रमाणें तेथें सोसायट्यांत थकबाक्या फुगल्या असून ठेवीदारांचे पैसे परत करणें व त्यांवरील व्याज देणेंहि कठीण होऊन गेल्याचें दिसतें. ह्याकरितां कर्जवसुलीची विशेष योजना अमलांत आणून दुःस्थितीच्या चक्रांत सापडलेल्या पेढ्या स्वतःच्या पायावर पुनः नीट उभ्या राहतील अशी तजवीज करणें अगत्याचें आहे. सहकारमंत्री, श्री. मुरारजी, ह्यांनी कायदेमंडळांत नुकतेंच महत्वाचें भाषण केलें त्यावरून सहकारी संस्थांच्या सद्यःस्थितीविषयी वास्तविक कल्पना त्यांस चांगली आली असल्याचें स्पष्ट दिसतें. पेढ्यांच्या सभासदांच्या फायद्यासाठी त्यांनीं बाहेरचें कर्ज घेतलें. त्याची फेड करण्याची जबाबदारी प्रयत्नेंकरून आपण पार पाडली पाहिजे ह्याची जाणीव सभासदांमध्ये नसते; हा आमच्या चळवळींतला ठळक दोष आहे. चळवळीची पुनर्घटना करण्याचें कार्य प्रधानमंडळानें हातीं घेतलें आहे. सहकारी स्वात्यानें ह्या निश्चयास अनुसरून इलाख्याच्या निरनिराळ्या भागांतली भिन्न-भिन्न विशिष्ट परिस्थिति लक्षांत घेतली पाहिजे आणि तिला अनु-लक्षून उपाय-योजना आसली पाहिजे. सहकारी चळवळीचें मूल-भूत तत्त्व आणि सहकारी संस्थांच्या घटनेचें वैशिष्ट्य ह्यांची ओळख लोक विसरले किंवा त्यांस ती ओळखच झाली नाही तर तिच्या हितकारी परिणामांचा लाभ जनतेस कसा मिळणार? निःस्वार्थी व तत्त्वशील कार्यकर्ते चळवळींत नसल्यानें तिला सध्याची स्थिति प्राप्त झालेली आहे, ह्या आशयाचे उद्गार सुद्ध सहकारमंड्यानीं काढले आहेत. सरें पहातां प्रांताच्या निरनिराळ्या भागांतल्या सहकारी संस्थांच्या अडचणी प्रांतिक इन्स्टिट्यूट व सहकारी स्वात्याचे अधिकारी ह्यांनीं सहविचारानें व सहकार्यानें दूर केल्या पाहिजेत. परंतु इन्स्टिट्यूटची प्रस्तुत अवस्था काय

झाली आहे हें दिसतच आहे. ती व इतर सहकारी संस्था ह्यांच्या पुनर्घटनेचें व सुधारणेचें कार्य सरकारनें अतां आपल्या हातीं घेतलें असल्याचें प्रसिद्ध आहे. त्या कार्यक्रमाचा एक महत्वाचा भाग म्हणून निरनिराळ्या जिल्ह्यांच्या विशिष्ट परिस्थितीचा काळजीपूर्वक विचार होणें जरूर आहे.

रत्नागिरी जिल्ह्यांतील सहकारी संस्थांच्या अडचणी काय आहेत ह्याविषयीचा सुलासा श्री. आठलये ह्यांच्या भाषणांत झालेला असून त्या सोडवण्याचे उपाय देवळे येथील परिषदेत मान्य झालेल्या ठरावांत सुचवलेले आहेत. त्यांकडे सहकारी अधिकाऱ्यांचें लक्ष जाऊन त्यांचा व्यापक विचारानें, दूरदृष्टीनें व सहानुभूतीनें निकाल लावला जाईल अशी रत्नागिरी जिल्ह्यांतल्या सहकारी कार्यकर्त्यांची अपेक्षा आहे, ती चुकीची आहे असें कोण म्हणेल? इलाख्यांत सामान्य जनतेची आर्थिक स्थिति सुधारण्याचें अत्यंत आवश्यक पण अवघड कार्य करण्याची जबाबदारी प्रांतिक प्रधानमंडळानें उचलली आहे हें अभिनंदनीय आहे. जिल्ह्यांतल्या जबाबदार व लोकहिततत्पर सहकारी कार्य-कर्त्यांचें सहाय त्यास ह्या कामीं अवश्य मिळेल. अधिकारी व बिनअधिकारी कार्यकर्त्यांच्या अशा सहकार्यावांचून निरनिराळ्या क्षेत्रांतले विशिष्ट स्वरूपाचे आर्थिक प्रश्न व्यवस्थित रीतीनें व विचारपूर्वक सोडवले जाणें अशक्य आहे.

स्वल्प व्याजानें कर्ज मिळवा

स्वदेशी धंद्यांना उत्तेजन देऊन त्यांची योग्य जोपासना कर-ण्यास व स्वतःच्याहि फायद्यासाठी कंपनीचें लोन सर्टिफिकेट घेण्यास आजच रु. २५; किंवा प्रथम ६०८ व दुसऱ्या ३ प्रमाणें पुढें १८ भरून १०० ते ५००० कर्ज; अगर कर्ज नको असल्यास रु. ५ ते १०० रोख मिळवा. तसेंच स्पेशल लोन घेऊन निकडीच्या गरजा भागवा. या इन्व्हेस्टमेंटमध्ये रोख रकमा मिळविणें किती फायद्याचें होईल याचाहि विचार करा. प्रास्पेक्टस व एजन्सीसाठी २ आप्याचीं तिकिटें पाठवून लिहा अगर मेठा.

दि हिंदुस्थान इंडस्ट्रियल कंपनी, लि.

हेड ऑफिस:—गिरगांव, मुंबई.

ब्रँच:—लक्ष्मी रोड, काकाकुवा मॅन्शन समोर, पुणे नं. २.

दि साऊंड बँकिंग कॉर्पोरेशन लि.

[स्थापना सन १९३५]

९३।१ लक्ष्मीरोड, पुणे शहर

कामाची वेळ:—

दररोज सकाळीं १० ते ३, शनिवारी १० ते १

चालू ठेवी द. सा. द. शें. २ टक्के व्याजानें स्वीकारल्या जातात.

सेविंग बँक ठेवीवर द. सा. द. शें. ३ टक्के व्याज दिलें जातें.

मुदतीच्या ठेवी ३ महिन्यांपासून ३ वर्षेपर्यंत स्वीकारल्या जातात. व्याजाचे दरांबद्दल बँकेकडे चौकशी करावी.

कर्ज: सोने, चांदी, सरकारी रोखे, वगैरे तारणावर रकमा दिल्या जातात.

मॅनेजिंग एजंटस.

परराष्ट्रीय हुंडीचा व्यवहार (फॉरिन एक्सचेंज)

प्रो. काळे ह्यांचे व्याख्यान

इंडिअन इंस्टिट्यूट ऑफ बँकर्सच्या पुणे शाखेच्या विद्यमाने वरील विषयावर प्रो. काळे ह्यांचे पहिले व्याख्यान झाले, त्याचा गोषवारा खाली दिला आहे:—

(१) हा विषय गुंतागुंतीचा व जिज्ञासू घोट्याळ्यांत पाडणारा आहे अशी सामान्य समजूत असून समग्र रामायण ऐकून रामाची सीता कोण एवढीच शंका असणाराप्रमाणे ती काही अंशी खरीही आहे. तथापि, प्रस्तुत प्रश्नाच्या मुळाशी असलेली शास्त्रीय तत्वे नीट ध्यानांत आल्यास त्यांतली गुंतागुंत सोडवता येते.

(२) चलन व पत आणि आंतरराष्ट्रीय व्यापार ह्या विषयांचे अर्थशास्त्रीय सिद्धांत प्रारंभी चांगले समजून घ्यावे.

(३) कोणत्याही प्रकारचे देणे-घेणे झाले की त्या विनिमयास एक्सचेंज म्हणतात. अलीकडल्या काळांत वस्तु किंवा सेवा ह्यांचा मोबदला पैशाच्या माध्यमाने होतो. प्रत्येक राष्ट्रांतल्या व्यक्ती धंदा म्हणून व स्वतःच्या फायद्यासाठी अंतर्गत व्यापारप्रमाणे परदेशांशी देण्याघेण्याचा व्यवहार करतात. त्यास समुच्चयवाचक संज्ञा राष्ट्रीय आयात-निर्गत व्यापार अशी असून राष्ट्रा-राष्ट्रांत होणाऱ्या देवघेवीस आंतरराष्ट्रीय व्यापार असे म्हणतात.

(४) ह्या परराष्ट्रीय व्यापाराच्या व्यवहाराची नोंद प्रत्येक राष्ट्रांत कस्टम्स खात्यामार्फत होते आणि त्याच्या आयात-निर्गत व्यापाराचा ताळेबंद-बॅलन्स ऑफ ट्रेड तयार केला जातो. निर्गत व्यापारामुळे परराष्ट्रांकडे "येणे" निघते, तर आयात व्यापाराने त्यांचे "देणे" उत्पन्न होते. मालाच्या ह्या देण्याघेण्याची वजावाट करून बाकी राहिल, त्या किंमतीचे सोने देण्याची व घेण्याची वहिवाट आहे.

(५) परंतु हा व्यापारी ताळेबंद राष्ट्रांच्या आर्थिक स्थितीच्या दृष्टीने अपुरा होय. त्यांची अनेक देणी-घेणी निघतात, तीं माल, सोने-चांदी ह्यांच्या व्यापाराच्या संबंधांत नसल्याने त्यांची नोंद कस्टम्स खात्याच्या दप्तरांत होत नाही. ह्यामुळे केवळ मालाच्या आयात-निर्गतीच्या किंमतीत मोठी तफावत दिसून येते. ब्रिटिश राष्ट्रांत निर्गतीपेक्षा आयात अधिक होते आणि हिंदुस्थानांतला प्रकार ह्याच्या उलट आहे. ह्यावरून इंग्लंड कायमचे देणेकरी व हिंदुस्थान घेणेकरी आणि श्रीमान राष्ट्र आहे असे अनुमान काढावयाचे नाही. ब्रिटनमध्ये आयात अधिक होते ह्याचे कारण त्यांतली बरीचशी, त्या राष्ट्रांने दुसऱ्याची कामगिरी केलेली असते, तिचा मोबदला म्हणून त्यास मिळते. ह्याच्या उलट, परकी भांडवलावरचे व्याज, नफा, येथील ब्रिटिश नाकरांची पेन्शने वगैरेची फेड जादा माल बाहेर पाठवून हिंदुस्थानास करावी लागते. ह्या जादा आयात-निर्गतीबद्दलचा मोबदला हिशेबाच्या दोन बाजूंस 'अदृश्य' निर्गत व आयात या सदरांत दाखल केला असता राष्ट्रीय ताळेबंदाची तोंडमिळवणी होते आणि तिला "बॅलन्स ऑफ अकॉउंट्स" म्हणतात.

(६) प्रत्येक देशाचे चलन निराळे असते, परंतु त्या सर्वास सोन्याचा आधार असल्याने विशिष्ट प्रमाणांत सोन्याची देवघेव केली असता आंतरराष्ट्रीय देणे-घेणे भागवता येते. परंतु प्रत्येक आयात निर्गत व्यापाराच्या व्यवहाराबद्दल सोने बाहेर पाठवावयाचे किंवा बाहेरून आणावयाचे म्हटल्यास ही अत्यंत दगदगीची

व सर्वांची देवघेव होईल. ती वाचवून परराष्ट्रीय व्यापारी देणे-घेणे सुकर होण्यासाठी हुंड्या विकून व विकत घेऊन जी व्यवस्था करतात, तिला परराष्ट्रीय हुंडणावळ किंवा 'फॉरिन एक्सचेंज' म्हणतात.

(७) माल निर्गत करणाऱ्या व्यापाऱ्यास परदेशांतून आपल्या गिऱ्हाइकाकडून त्याची किंमत मिळण्याचा हक्क उत्पन्न होतो व तो धनको बनतो. ह्याच्या उलट, त्याच रीतीने आयात करणारा व्यापारी परराष्ट्रीय धनकोचा रिणको होतो. पैसा मागण्याचा हक्क हुंडीत किंवा "बिल ऑफ एक्सचेंज"मध्ये नमूद केला जातो आणि त्याची विक्री-खरेदी करता येते, ही मोठी सोय आहे. प्रत्येक देशांत ह्याप्रमाणे धनको व ऋणको निर्माण होतात आणि त्यांनीं पैसे घेण्याच्या हक्काची विक्री-खरेदी केली असता दोघांची येणे मिळण्याची व देणे देण्याची एकाच वेळी सहज सोय होते.

(८) ह्या देशांतिल "अ"ने काढलेली परदेशांतल्या "ब" वरची हुंडी येथील आयात व्यापारी "क" विकत घेऊन ती आपल्या परराष्ट्रीय धनको "ड"स तिकडे पाठवतो. तिकडे "ड" ही हुंडी आपला देशबंधू "ब" ह्यावर लावून पटवून घेतो आणि त्या दोघांचे देणे-घेणे होते. ह्या रीतीने सोने किंवा नाणे न पाठवता किंवा आणता हुंड्यांच्यामार्फत मालाच्या देवघेवीचे येणे-देणे भागवले जाते. हे "फॉरिन एक्सचेंज"चे अत्यंत साधे उदाहरण आहे.

(९) ह्या परराष्ट्रीय घेण्या-देण्याबाबतच्या हुंड्या कोणत्या दराने आणि कशा विकल्या किंवा विकत घेतल्या जातात हा प्रस्तुत विषयाचा महत्त्वाचा भाग आहे. त्याचे विवेचन दुसऱ्या व्याख्यानांत मी करणार आहे.

स्त्रियांचा आजार

म्हणजे मुख्यतः विटाळदोष आणि गर्भाशयांत विषाड होणे होय. आमचे औषध आर्डाॅमिक्सस (आर्तवदोषारि) एका निष्णात स्त्रीरोग-चिकित्सकाचे पाठावरून तयार केलेले असून ५० वर्षांच्या अनुभवाने स्त्रियांच्या सर्व गुप्त रोगांवर अप्रतिम गुणदायक ठरलेले आहे. धुपणी, विटाळ नसणे, थोडा अथवा कष्टदायक होणे, ओटीपोटांत कडा मारणे, अकाली गर्भपात, ज्वर, कडकी, डोकें दुखणे, शौचास साफ न होणे इत्यादि विटाळदोष नाहीसे करून गर्भाशय निरोगी करण्याचा हमसाक्ष गुण या आर्डाॅमिक्ससमध्ये असल्यामुळे वैद्य व डॉक्टर मोठ्या प्रमाणावर वापरीत आहेत. गुणांमध्ये याची बरोबरी बाजारांतिल इतर औषधे करू शकत नाहीत. किंमत, बाटलीस रु. ३. ट. स. १२ आणि निगळा. एकदम तीन बाटल्या मागाविणाऱ्यांस टपालसुचार्सह ९ रु.

हिंदुस्थान, ब्रह्मदेश, व सिलोनसाठी मुख्य विक्रेते:—

धी हुंडो फॉरिन एजन्सीज. (डिपार्टमेंट नं. ६)

२५५/० पेंडसे चाळ, सदाशिव पेठ, पुणे शहर.

तांबवे को. लिफ्ट इरिगेशन सोसायटी

तांबवे, तालुका-वाठवा

(लि. आ. म.)

आपलें सरकार असलें म्हणजे लोककल्याणाच्या गोष्टी कशा ताबडतोब अमलांत आणल्या जातात याचें उदाहरण पहावयाचें झालें सर तांबवे लिफ्ट इरिगेशन या सोसायटीचें दाखवितां येईल. बगल सोसायटी स्थापन करण्याचें काम बरेच दिवसांपासून लांबकटत राहिलें होतें, आणि काँग्रेसनें जर राज्यकारभार हातांत घेण्याचें ठरविलें नसतें तर ही सोसायटी स्थापन झाली असती कीं नाही, याबद्दल शंकाच होती. पण जेव्हां कृषिमंत्रि नामदार मुरारजी देसाई यांनीं सातारा जिल्ह्याला भेट दिली आणि ज्यावेळीं त्यांच्या कानावर वरील सोसायटीची गोष्ट तिच्या पुढाऱ्यांनीं घातली त्यावेळीं लगेच ती रजिस्टर होऊन आली.

सदर सोसायटीची पहिली वार्षिक साधारण सभा रविवार ता. १३ मार्च १९३८ रोजी मुंबई प्रॉ. को. बँकेच्या सातारा भागचे सीनियर इन्स्पेक्टर श्री. गायतोंडे यांचे अध्यक्षतेखाली पार पडली. सभेस एकंदर ५० वर लोक उपस्थित असून त्यांत श्री. देशपांडे, ऑडिटर, इस्लामपूर, श्री. विचारे, अॅ. ऑर्गनायझर, श्री. मोकाशी, एजंट, इस्लामपूर शाखा, आणि कोल्हापूरचे श्री. पाटील, इंजिनियर इ. प्रमुख होते. श्री. गायतोंडे यांनीं सहकारी चळवळींत सातारा जिल्हा अग्रमार्गी असून त्यांत

होणारी प्रगति महत्त्वाची आणि आशादायक असल्याचें सांगितलें. तसेंच अशा तऱ्हेची उत्पादक व सहकारी तऱ्हाची कसोटी पाहणारी संस्था काढून ती चालवितांना कोणती सबरदारी घ्यावी याबद्दल सूचना देऊन पुढाऱ्यांनीं अशा संस्था व्यापारी धोरण ठेवून कशा चालवाव्या याबद्दल हे विवेचन केलें.

या सोसायटीमुळे तांबवे आणि बहे या गांवांतील सुमारे १५० एकर क्षेत्र चालू सालीं ऊंस, हळद वगैरे बागायती पिकांनीं व्यापिलें जाणार असून १०००-१५०० एकर जिराईन जमिनीचें बागायत जमिनींत रूपांतर होणार आहे.

कृष्णा नदीच्या ८-९ मैल लांबीच्या डोहाच्या पाण्यावर ही योजना आखली असून कोल्हापूर येथील प्रसिद्ध इंजिनियरिंग फर्म मे. पाटील आणि कं. इचे देखरेखीखाली पाणी वांटण्याची व्यवस्था होणार आहे.

अशा तऱ्हेनें ही नवीन संस्था १२ वर्षांतच येथील पुढारी व सहकारमुदबी आणि डिव्हिजनल बोर्ड ऑफ अॅग्रि. सभासद श्री. धोंडजी पांडुरंग पाटील यांचे नेतृत्वाखाली यशस्वी होऊन जिल्ह्यांतील एक आदर्श संस्था होईल यांत विल-कूल संशय नाही. सरकारच्या नवीन धोरणाप्रमाणें शेतकी स्वातंत्र्येनें या ठिकाणीं कांहीं प्रात्यक्षिकें करून त्या द्वारे या नवीन होतकरू शेतकऱ्यांना शेतीत कशी सुधारणा करावी व क्रिफायतशीर शेती कशी करावी हे दाखवून द्यावें आणि 'उत्तम शेती, मध्यम व्यापार व कनिष्ठ नोकरी,' या जुन्या म्हणीचें प्रत्यंतर खेड्यांतून शहरांत जाऊन 'मजूर' बनणाऱ्या शेतकऱ्याला पटवून द्यावें.

घरच्या घरी संगीत कलेंत प्राविण्य मिळविण्यास
सर्वोत्कृष्ट-सचित्र-सुबोध-माहितीपूर्ण

संगीत-मार्गदर्शक

मालेचीं पुस्तके.

गायन हार्मोनियम विलखा फिडल
किं. ६ आ. किं. २५ रु. किं. १ रु. २ आ. किं. १ रु. ४ आ.

व्ही. पी. नें चार आणे जास्त पडतील.

प्रभा संगीत विद्यालय, फर्ग्युसन कॉलेज रोड, पुणे ४.

FOR
SAFETY, ECONOMY
AND
DURABILITY
Consult
V. G. & Sons
ELECTRICAL and RADIO ENGINEERS
AND
LICENSED ELECTRICAL CONTRACTORS
Laxmi Road, Ganapati Chowk, POONA.

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

अधिकृत भांडवल १०,००,०००
खपलेलें भांडवल २,३०,२५०

विक्रीस काढलेलें भांडवल ५,००,०००
वसूल झालेलें भांडवल १,१४,७५५

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात. सेव्हिंग्ज खात्यावर चेक्स काढतां येतात. या बँकेवरील चेक मुंबईला सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया लि. मार्फत कमिशनशिवाय वसूल केले जातात. बँकेचे नियम, व्याजाचे दर व शेअर-बद्दल बँकेकडे चौकशी करावी.

काकाकुवा मॅन्शन, लक्ष्मीरोड, पुणे २.

M. Y. GOKHALE,
मॅनेजर.

निवडक बाजारभाव		
बँक रेट (२८ नोव्हेंबर, १९३५ पासून)		३%
सरकारी कर्जरोखे		
५% करमाफ लोन (१९३५-५५)	...	११८-४
५% (१९३९-४४) लोन	...	१०४-०
४% १९४३	...	१०८-०
३ १/२% विनमुदत	...	९८-३
३ १/२% १९४७-५०	...	१०६-०
२ ३/४% १९४८-५२	...	१००-४
निमसरकारी रोखे		
४% पोर्ट ट्रस्ट (बिगर गॅरंटी व लांब मुदत)	...	१०९-१२
४% मुंबई म्युनिसिपल (लांब मुदत)	...	१०८-१२
४% मुंबई सिटी इन्फ्रस्ट्रक्चर ट्रस्ट बॉर्ड (७० वर्षे मुदत)	...	१०८-१२
४% स्ट्रेंथ कर्ज (१९५३-६३)	...	११२-०
५% स्ट्रेंथ कर्ज (१९५५)	...	१२२-०
मंडळ्यांचे भाग		
(कंसांनील पहिला आकडा भागाची दर्शनी किंमत, दुसरा आकडा वसूल झालेले भांडवल व कंसांनील आकडा वार्षिक डिव्हिडेंड दर्शवितो.)		
बँका		
बँक ऑफ इंडिया (१००-५०) ११%	...	१४३-८
बँक ऑफ बरोडा (१००-५०) १०%	...	११४-१२
सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया (५०-२५) ८%	...	३१-६
इंपीरिअल बँक (५००) १२%	...	१५३५-०
बाँबे प्रो. को. बँक (५०) ५%	...	५८-८
रिझर्व्ह बँक (१००) ३ १/२%	...	१९६-१२

रेल्वेज		
दोंड-बारामती (१००)	४ १/२%	१०२-०
पाचोरा-जामनेर (१००)	४ १/२%	९४-०
अहमदाबाद मानज (५००)	१२ १/२%	१२२-८
नापी व्हॅली (५००)	७ १/२%	७५०-०
बीज		
बाँबे टून्वे ऑर्डि. (५०)	१३%	१२०-१०
कराची (१००)	९%	२२२-८
पुणे इलेक्ट्रिक (१००)	९%	२१०-०
टाटा पोवर ऑर्डि. (१०००)	५ १/२%	१३६०-०
आंध्र व्हॅली ऑर्डि. (१०००)	७ १/२%	१४१२-८
इतर		
बेलापूर शुगर (५०) ७ रु.	...	१५८-२
इन्फ्रस्ट्रक्चर ट्रस्ट (१००-५०) २ रु.	...	४४-८
शिंद्या स्टीम (१५) १ रु.	...	२०-२
न्यू इंडिया विमा (७५-१५) १ रु.	...	३८-८
ओरिएंटल विमा (२००) १२५ रु. ७५ रु. चीनस	...	४,३५०-०
टाटा आयर्न प. प्रे. (१५०) ६%	...	२०५-१०
टाटा आयर्न दु. प्रे. (२००) १५ रु. २ आ.	...	१७३-०
टाटा आयर्न ऑर्डि. (७५) १० रु.	...	२३८-०
टाटा आयर्न डिफर्ड (३०) ३६ रु. ३ आ. ६ पै	...	१०३५-०
सोने-चांदी		
सोने (मिंट) प्रत्येक तोळ्यास	...	३४-१४
चांदी (मिंट) प्रत्येक १०० तोळ्यास	...	५०-६

द.कृ.सांडू ब्रदर्स चेंबर-मुंबई.

यांचे
ऑरिजिनल

मंदूच विकार व डाकें दुखणें यावर

ब्राह्मी तेल

मुलांकरिता

बालकडू

कुमारी आसव

नं. ६ दहा दिवसांत घेणेचा.
नं. २ दहा दिवसांनंतर घेणेचा.

मुख्य दुकान: ठाकूरद्वार, आस्वा: परळ व दादर.

पुण एजंट:—ठाकूर देसाई आणि कं., बुधवार, पेठ, पुणे
अनुभविक पदवीधर वैद्याकडून मोफत तपासण्याची व्यवस्था.
सकाळी ८ ते ९. सायंकाळी ४ ते ५.

SALVADRI INS. CO.
NASIK
BEST TO CHOOSE & TO REPRESENT
WANTED WORKERS OF EITHER SEX.
Particulars by post or in person.

संजीवन हेअर टॉनिक
दारुणा, कॅस गळणें व टकल
ह्यावर अनुभविक उपाय
संजीवन मॅन्युफॅक्चरिंग कं., अहमदाबाद.

वन्देमातरम
शिक्षावर्धन
साबु

स्टॉकिसट: मा. गो. कुळकर्णी, किराणा मालखे
व्यापारी, पुष्करणी चौक, पुणे २

पुण्यांत घेणाऱ्या प्रवाशां-
साठी भोजनाचें व उतर-
ण्याचें निर्धारित ठिकाण.

गे स्ट हाऊस

टेलिफोन नं. ७७९. टक्मी रोड-गणपती चौक-पुणे.

हवेदार जागा
सुवास भोजन
उत्तम आदरातिथ्य

हंस चित्र

ज्वाला

पत्नी ही पुण्याच्या मार्गावरील
ज्योति आहे पण पापाच्या मार्गा-
वर—त्या मार्गावर याच ज्योतीची
ज्वाला होते

ज्वाला

पुरी भडकली

प्रलय ! प्रलय कधीच झाला आहे !
बाहेर माणसं मुंग्यासारखी चिरडली जात
आहेत. मान वर करून बघणाऱ्यांच्या
डोऱ्याच्या सांचा होत आहेत, कोंबऱ्या
पोरीच्या कपाळचं कुंकू पुसलं जात आहे,
तुरुंग भराभर भरत आहेत ! राजवाड्यांत
मुळमुळ रडत बसणाऱ्याला तो प्रलय कोटून
दिसणार !—

—वि. स. खांडेकर

भूमिका :

चंद्रमोहन
रत्नप्रभा
आशालता
विनायक
मांडरे
रजनी
ढवळे
इ. इ. इ.

लेखक :

वि. स. खांडेकर

दिग्दर्शक :

विनायक

छाया चित्रण :

पांडुरंग नाईक

रेकॉर्डिंग :

चिंतामणराव मोडक

पटकथा लेखक व संकलक :

र. शं. जुन्नरकर

कला :

पञ्चणितकर

संगीत :

खांसाहेब घम्मनखां

मार्मिक संवाद - मधुर संगीत - भव्य देखावे - अभिजात अभिनय

S. B. JOSHI & Co.

ENGINEERS & CONTRACTORS

41 A, Bruce Street,
Bombay716 Sadashiv Peth,
Poona City.

पायोनियर डाइंग हाऊस, पुणे,

रंगीत कापडाचे व चिटाचे व्यापारी.

प्रोप्रायटिग, सडीकाम, पक्क्या रंगाचे छापकामाचा व
रंगविण्याचा कारखाना.

भिकारदास मारुतीरोड, 'दातेवाडी' ६२५ सदाशिव पेठ.

३० एप्रिल १९३८ अखेर होणाऱ्या
तृतीय त्रैवार्षिक मूल्यमापनापूर्वी आपला विमा उतरवून
नवीन कोनसमध्ये भागीदार व्हा.

२० व्या शतकांत विमा उतरणे ही अत्यंत आवश्यक व महत्त्वाची गोष्ट आहे.
एकदा विमा उतरण्याचे ठरल्यावर तो "कॉमनवेलथ" सारख्या
राष्ट्रीय व प्रगतिप्रिय संस्थेत उतरणे श्रेयस्कर आहे.

अधिक माहितीकरिता लिहा :

दि कॉमनवेलथ अशुरन्स कं. लि०

पुणे २.

शाखा: मुंबई, मद्रास, अहमदाबाद, कलकत्ता, दिल्ली.

“अर्थ” ग्रन्थमाला

व्यापार, उद्योगधंदे, शेती, सह-
कार, बँकिंग इत्यादी विषयांवरील
सोपी व व्यावहारिक उपयुक्ततेची
पुस्तके.

१ बँका आणि त्यांचे व्यवहार

२ रिझर्व्ह बँक

३ व्यापारी उलाढाली

वरील प्रत्येक पुस्तक लोकप्रिय
साले आहे.

किं. १ रु. (ट. स. निगडा)

व्यवस्थापक, 'अर्थ' ग्रन्थमाला,
पुणे २.